

enige. Men, føjede det ærede Medlem til, Ulykken var, at den høje Pris skyldtes de Millionbevillinger, vi fra Statens Side anvender paa dette Køb af Jord. Jeg oplyste, da jeg sidst havde Ordet, at naar vi anvender 12 Mill. Kr. om Aaret til Indkøb af Jord, saa er der i et enkelt Aar af Kreditforeningerne anvendt — jeg husker ikke nøje Beløbet, jeg tør heller ikke indestaa for Nøjagtigheden af det Beløb, jeg angiver, det var ikke noget helt paalideligt Grundlag, der i Øjeblikket stod til min Raadighed — saadant noget som halvtredie Hundrede Millioner Kroner til Kreditgivning for Landbruget. Og jeg har oplyst, at i 1921 udgjorde det Hartkorn, der var købt til Udstykning i Statshusmandsbrug, 1,6 pCt. af den samlede Mængde Hartkorn, som er købt og altsaa ogsaa solgt i det paa-gældende Aar, og i 1922 er Procent-tallet 3. Nu mente det ærede Medlem Hr. Olufson, at en saadan Sammenstilling var uretfærdig, man skulde kun undersøge, hvor meget der var anvendt af Jorden til Udstykning. Men heri kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret. Naar man køber en Gaard til Udstykning, hvad enten det er en Udstykningsforening eller private, der køber, saa staar denne Køber lig med alle andre Købere. Det vil ikke være muligt at købe en Gaard til Udstykning billigere end dens Værdi til almindeligt Landbrug, for ellers vil der være en anden Køber, der byder over. Men der er heller ikke nogen som helst Grund til, at man skal betale mere for den, og vi har baade Sogneraad og Amtskommissioner til at vaage over, at der ikke betales for meget for den. Det er netop dermed, det skal sidestilles, det er med den almindelige frie Handel, den frie Omsætning, der, hvor Tilbud og Efterspørgsel fastsætter Priserne for Ejendomme. Det er der, vi skal tage Jorden til Udstykning, og vi skal selvfølgelig ikke tage den Jord, som ikke er til Salg, den bliver altid dyrere, og der er jo Jord nok til Salg i Øjeblikket. Men at nogen for fuldt Alvor kan hævde, at disse 12 Millioner Kroner, som vi sætter ind i Kreditgivning hvert Aar, og som jo er som en Draabe i en stor Sø i Sammenligning med, hvad Kreditforeninger og andre Kreditinstitutioner stiller til Raadighed, som er en Bagatel i Sammenligning med den store Omsætning af Arealer, skulde bevirke, at der be-

tales for meget for Jorden, forekommer mig at være et saa kunstigt Paahit, at det egentlig slet ikke er Omtale værd.

Man taler hele Tiden om de høje Jordpriser, som om det var dem, der var Skyld i Ulykken. Men det ærede Medlem ved meget vel, at det, som fremkalder Vanskelighed i Øjeblikket, er den Omstændighed, at Bygninger er blevet saa uforholdsmæssigt dyrere, og at Besætning, Inventar ogsaa er steget forholdsvis meget. Jeg oplyste i Gaar — ingen har villet modsige mig deri, og jeg tror heller ikke, nogen kan modsige mig deri —, at Jord i Dag faktisk er meget billigere end i 1914. Det Stykke Jord, som i 1914 kostede 1 000 Kr. med den Købeevne, Kronen den Gang havde — jeg tænker ikke paa Valuta-spørgsmaalet, men paa Kronens Købeevne —, koster i Dag kun 700 Kr. Dette er Sandheden. Men naar man saa tager Byggeomkostningerne, tager de Lønninger, som skal betales til de Haandværkere, som opfører Bygningerne, tager den Betaling, der skal gives for Plovene og Harverne og for alt, hvad der skal købes ind, ser vi, hvor meget alt dette er steget. De Herrer taler om Jordspørgsmaalet, om Udstyknings-spørgsmaalet, som om det kun var et Spørgsmaal om Jordspekulation. Der kan neppe nævnes en Ting, ja, vistnok slet ikke nævnes nogen Ting, der har været saa lidt Spekulation i i disse Aar som i Jord, for saa vidt man ved Spekulation vil forstaa Svingninger i Priserne. Dette er Sandheden om dette Spørgsmaal, og jeg tror ikke, de Herrer kommer ret langt ved at ville rejse en Agitation i Befolkningen, der hviler paa et saa urigtigt Grundlag som den Agitation, man her søger at iværksætte.

Det ærede Medlem Hr. Olufson talte om Kaserneloven. Jeg har nok hørt, at det er ogsaa noget, der anvendes. Det staar formentlig i en eller anden socialdemokratisk Katekismus, for man møder jo denne Historie om Kaserneekspropriation ude i Landet. Men det er jo en fuldkommen misvisende Sammenligning. For naar Staten bygger en Kaserne og vil bygge den i en bestemt By og vil have et bestemt Stykke Jord dertil, er der Mulighed for en ublu Pris, ligesom naar en Husmand vilde sige: Jeg vil have et Husmandsbrug, men det skal ligge paa et bestemt Sted, det skal ligge